

Credința și Neprihănirea

Textul Biblic: Evrei 11:1-4,7a,8,17-17,20-23,32,39-40

Versetul de aur

Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd. Evrei 11:1

Introducere

Când citiți un text, este întotdeauna o idee bună să cunoașteți scopul pentru care a fost scris. Abordarea naturală este să căutați o declarație clară a scopului, cum ar fi în Luca 1:3-4 și Ioan 20:30-31. Cartea Evrei, însă, nu are o astfel de declarație a scopului. Comparațiile și contrastele extinse ale lui Isus cu personalitățile din VT, preoția Levitică, îngerii, semnifică scopul fiind de a încuraja pe creștinii sovăitori și persecutați de origine evreiască să rămână fermi în Hristos și să nu se întoarcă la Iudaism. Dincolo de această concluzie relativ sigură, nu există un consens cu privire la cine a scris această carte sau când.

În ceea ce privește data scrierii, avem o oarecare certitudine că, cartea nu poate fi scrisă după anul 96 AD, deoarece Clement al Romei pare să citeze din ea de vreo patru ori în timp ce scria epistola către biserica din Corint.

Lăsând la o parte chestiunile de autor, dată și proveniență, ceea ce este clar din conținutul cărții Evrei este că destinatarii erau în pericol de a renunța la credința lor în Isus Hristos din

Contextul lecției

I. Ce este Credința (Evrei 11:1-4a)

A. Definiția Credinței (v 1-2)

Cuvintele grecești antice care se traduc în Credință se găsesc în NT de aproximativ 316 ori, dintre care în cartea Evrei de 37 ori. Cuvântul credință are mai multe semnificații.

O cheie pentru a înțelege ceea ce intenționează scriitorul evrei este cuvântul tradus încredere. Scriitorul subliniază credința ca răspuns adecvat la recompensele veșnice pe care Dumnezeu le-a promis. Credința și încredințarea sunt strâns legate, dar credința este cea mai puternică dintre cele două concepte.

B. Baza credinței (v 3-4a)

Avem nevoie de credință pentru a înțelege lucruri care sunt reale, dar nu pot fi observate, cum ar fi crearea universului de către Dumnezeu. În schimb, ceea ce vorbim este credința bazată pe dovezi.

II. Trăind prin credință (Evrei 11:7a,8,17-17,20-23,32)

A. Noe (v 7a)

Istoria despre Noe se găsește în Gen 6-9. Construirea vaporului nu a fost un lucru mic, Noe a avut nevoie de multă credință! Astfel, credința lui Noe s-a bazat pe cuvântul lui Dumnezeu cu privire la potop, pe care Noe nu l-a putut vedea încă.

B. Avraam (v. 8, 17-18)

Trimiterea lui Avram afară din țara sa, se găsește în Gen 12:1-3, El a făcut așa cum îi spusese Dumnezeu (Gen 12:4 până la 25:11). Avram a trebuit să se încreadă în Dumnezeu nevăzut, invizibil, mai degrabă decât în zeii (idolii) vizibili și fictivi ai culturii sale. Faptul că Avram "l-a crezut pe Domnul și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire" (Gen 15:6).

C. Isaac (v 24)

După ce Isaac s-a născut în jurul anului 2067 BC, el a deveni tatăl lui Iacov și Esau, gemeni născuți în jurul anului 2007 BC de Rebeca. Isaac, ca și tatăl său Avraam, era ca un fel de sac plin cu diferite trăsături de caracter. Isaac a ascultat de Dumnezeu prin credință (Gen 26:1-6), dar Isaac a luat de la tatăl său și caracterul de înșelăciune (Gen 26:7).

D. Iacov (v 21)

Acest verset este un citat din Geneza 47: 31. Când Iacov i-a binecuvântat pe ambii fii ai lui Iosif, el i-a adoptat în esență ca pe ai săi. Drept urmare, 2 din cele 12 triburi ale lui Israel se trag din ei: triburile lui Efraim și Manase (Iosua 14:4). Credința lui Iacov este evidențiată de închinarea sa la Dumnezeu, pe care a continuat-o până pe patul de moarte. Păcatele sale au implicat înșelăciune (Gen 27:18-24), manipulare (Gen 25:29-33; 30:37-43), și favoritism (Gen 37:3-4)—Dar Domnul l-a folosit totuși în slujire!

E. Iosif (v 22)

În jurul anului 1899 BC, frații lui Iosif (Gen 50:24-26)l-au vândut Ismailiților când avea 17 ani; la rândul lor, Ismailiții l-au vândut în sclavia egipteană (Gen 37:2, 28). La vârsta de 30 de ani, Iosif fusese numit al doilea om în Egipt (Gen 41:46), confruntându-se cu numeroase provocări la adresa credinței sale în anii care au urmat.

Noi nu trebuie să pierdem din vedere faptul că Israelul în acest context se referă în mod specific la tatăl lui Iosif, Iacov, căruia i-a fost schimbat numele în Israel (după lupta cu îngerul Domnului) (Gen 32:28; 35:10; 46:8), de aceea vorbim despre familia lui Iacov mai degrabă decât despre o națiune complet formată.

F. Amram și Iochebed , părinții lui Moise (v 23)

Faptul că părinții lui Moise l-au ascuns între trestii este datorat faptului că ei aveau încredințarea că copilul va deveni o personalitate importantă și părinții nu s-au lăsat înspăimântați de porunca Împăratului de a omorî toți copiii evreilor.

G. Ceilalți (v 32)

În acest verset este o înșiruire de nume , unii dintre ei fiind Judecători ai poporului,. Lanțul acestei înșiruii se termină cu Samuel, care a fost ultimul dintre judecători și primul dintre profeți. Cu toate acestea, acești oameni de vază ai credinței nu erau fără cursur.

III. Promisiuni din cauza credinței (Evrei 11:39-40)

A. Cei ce nu au primit răsplata (v39)

Cu toate că au fost lăudați pentru credința lor și pentru că credința lor privea spre Isus cel care avea să vină și nu a venit în timpul vieții lor, niciunul din ei nu a putut să primească ceea ce i-a fost promis. (Matei 13:16-17).

B. Ceva mai bun pentru noi. (v 40)

Întrucât credința celor luați în considerare privea înainte la venirea lui Isus, care nu a avut loc în timpul vieții lor, niciunul dintre ei nu a primit ceea ce fusese promis (contrast Matei 13:16-17). Dar au avut totuși credință.

CONCLUZII

Trebuie să umblăm prin credință și nu prin vedere (2 Cor5:7), iar acest lucru ar trebui să fie mai ușor pentru noi decât pentru persoanele notabile ave VT. Ei au trăit doar cu o promisiune și o speranță, în timp ce noi trăim cu crucea și învierea ca fapte împlinite (1 Petru 1:12). Dar, deși suntem privilegiați să vedem mult mai mult din planul lui Dumnezeu împlinit, unele promisiuni rămân să fie îndeplinite - un trup nou, un cer nou și un pământ nou. etc. De multe ori trebuie să luăm decizii fără să le putem vedea rezultatele. O decizie bazată pe credință se bazează pe credința în promisiunile lui Dumnezeu și pe determinarea de a face ceea ce Dumnezeu ne-a chemat să facem, indiferent de modul în care ar putea arăta aceasta în ochii noștri sau în ochii altora. Fie ca Duhul Sfânt să ne împuternicească să facem acest lucru!

Ce trebuie să memorăm: Credința este mai puternică decât imperfecțiunea